

Grove (KF):

Det er beklageligt, at regeringen og landbrugsministeren ikke er interesseret i en positiv dialog om landbrugets forhold, i et bredt forlig om landbrugets forhold. Hjælpen til landbruget skal i allerhøjeste grad opfattes som en hjælp til samfundet. Når vi giver hjælp til landbruget, er det for at hjælpe os selv, for at få mere valutaandtægt, for at beholde andre virksomheder. Vi ved jo, at mange virksomheder er i alvorlig økonomisk klemme på grund af landbrugets situation, og vi ved, at der hver eneste dag forsvinder mange arbejdspladser på grund af landbrugets situation. Derfor er en hjælp til landbruget en hjælp til samfundet, og det har vi brug for.

Når regeringen og de radikale i sidste uge udtalte, at landbruget bare kunne være blevet ved forhandlingsbordet, og at erhvervet så ville have opnået mere, så vil jeg opfatte det som et udtryk for, at socialdemokratiet ikke fatter ret meget af det hele. Der er jo ikke tale om overenskomstforhandlinger. Det er jo ikke en slags lønforhandlinger imellem landbruget og regeringen. Det har intet med det at gøre. Derimod drejer det sig om at komme et kriseramte erhverv til hjælp og dermed også komme samfundet til hjælp. Det, det drejer sig om, er ikke at få mest muligt ud af forhandlingerne. Det drejer sig om, hvad det er nødvendigt at stille til rådighed for at hjælpe et kriseramte erhverv, et kriseramte landbrug, så det har en chance for at overleve som et selvstændigt erhverv.

Jeg vil nok sige, at jordbankideen går den modsatte vej. Når dette forslag efter at være behandlet i et embedsmandsudvalg sommeren igennem bliver fremsat til efteråret, så vil der skabes ny krisestemning i landbruget. Konsekvensen vil blive, at landbruget opgiver at planlægge for fremtiden. Initiativet i landbrugserhvervet vil mindskes hele sommeren. Der vil ikke ske noget. Den enkelte landmand tør ikke gå i gang med nogen planlægning. Der er ikke tilført landbruget nogen optimisme med den løsning, der lægges frem af regeringen og de radikale. Og hvad værre er: når vort landbrug ikke har den optimisme, så sakker vi bagud i forhold til de øvrige EF-lande. Det er beklageligt for dansk landbrug, det er beklageligt for vort

samfund, og det er beklageligt, at landbrugsministeren ikke har forståelse for dette.

Derfor vil jeg fremhæve, at det, der ligger i en dynamisk landbrugspolitik, som vi diskuterer her i dag, er, at man vil gengive landbruget sin optimisme. Det er jo delt op således, at vi letter omkostningerne for en lang, lang række landbrug, så de har en chance for at gå i gang og tør planlægge igen. Det gælder de skatteordninger, vi lægger op til, dels ved suspension af ejendoms-skatte, dels ved at vi ændrer formueskatten, dels ved at vi gennemfører en konjunkturudligningsfond. Derudover har vi som supplement til den gældssaneringslov, vi skal behandle i morgen, fremført nogle tanker om en slags gældsafsløsningslån, der kan gives til de landbrug, der har optaget lån. De skal naturligvis ikke bruges til investeringer i fremtiden, men netop til dem, der er i en hård økonomisk klemme nu.

Der er åbnet mange muligheder ved fremlæggelsen af det forslag, der ligger her, men hvis man blot siger nej til det, hvis man ikke vil være med til et sådant beslutningsforslag, så har man indskrænket mulighederne ganske betydeligt. Det er jo ikke noget, der bliver vedtaget ved lov. Det er et oplæg til en videre diskussion om landbrugets forhold, et oplæg til landbrugsministeren, også til det radikale venstre, om, at hvis man stemmer for dette forslag, så er man interesseret i brede forhandlinger om landbruget til gavn for landbruget, til gavn for samfundet, og jeg tror egentlig også til gavn for dette folketing, idet man viser, at man på nogle områder kan tage nogle beslutninger og prøve at forhandle sig igennem til en bred løsning. Det er det, jeg appellerer især til regeringen og især til de radikale om at gå ind i en positiv dialog om.

Øllgaard (V):

Nu da ændringsforslagene er vedtaget, vil jeg begynde med at udtrykke håbet om, at selve forslaget også bliver vedtaget, fordi det fælles forslag fra de fire partier, vi her diskuterer, er og bliver et realistisk grundlag for den landbrugspolitik, der er brug for. Forslaget her ville, hvis det blev realiseret, kunne vende den ulykkelige udvikling i landbrugserhvervet, vi har oplevet i en årrække, især – det er en nødvendig forudsætning – hvis for-